

Clujul pentru Viață

ÎMPĂRTĂȘEȘTE CU NOI BUCURIA DE A LUPTA PENTRU VIAȚĂ

MOTTO: "... DE VREI SĂ INTRI ÎN VIAȚĂ, PĂZEȘTE PORUNCILE" (MT. 19: 17);
"SĂ NU UCIZI" (PORUNCA A 6A, EXOD 20: 13).

STRATEGIE: "... UNDE SUNT DOI SAU TREI ADUNAȚI ÎN NUMELE MEU, ACOLO SUNT ȘI EU ÎN
MIJLOCUL LOR" (MT. 18: 20).

CURSUL "AVORT ȘI REACȚIE"

- **Scop** : formarea voluntarilor pro-viață;
- **Formator principal**: **Alexandra Nadane** - Președinte Asociația Studenți pentru Viață București, fondator al Asociației Pentru Sprijinirea Femeii Însărcinate și a Familiei , director executiv al Centrului de consiliere pentru părinți și copii "Sfânta Împărăteasă Alexandra" din București;
- **Obiective atinse** : - atragerea unor noi membri și voluntari; conștientizarea istoricului avorturilor și a nevoilor de acțiune în acest domeniu; acumularea de noi informații; exemplificarea situațiilor corelate cu avortul prin jocuri de rol.

"Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi" (In. 11: 25)

DACĂ OMUL NU VREA, DUMNEZEU NU ÎL OBLIGĂ

Pe R. (23 de ani) a întâlnit-o la sfârșitul lunii noiembrie una dintre donatoarele asociației noastre. Își aștepta rândul la control la secția de ginecologie nr. 1, era însărcinată în 2 luni și ceva. Intrând în vorbă cu ea, prietena noastră află că dorea să avorteze. Motivul: condiția materială precară, un partener de viață delăsător și bolnav, alți patru copii acasă etc. Programarea pentru avort a fost făcută pentru a 2-a zi, la ora 7 a.m. În aceeași zi, am și fost înștiințați despre acest caz și, pentru că prietena noastră nu a reușit să facă rost decât de o adresă a tinerei mame, am decis să mergem împreună chiar în acea după-masă, să-i facem o vizită la domiciliu (într-un sat la vreo 40 de km de Cluj-Napoca), să vedem cu ce am putea să o ajutăm, astfel încât ea să nu omoare copilul. Din nefericire, la acea adresă l-am găsit doar pe tatăl ei, care ne-a dat numărul de telefon al concubinului, și am aflat că R. locuiește în Florești. Deoarece era deja noapte când ne întorceam în oraș, am decis că singurul lucru pe care îl mai puteam face era să mergem a doua zi direct la spital și să mai încercăm o ultimă dată să vorbim cu R.. Zis și făcut, la 6: 45 a.m. am ajuns a secția de Ginecologie nr. 1. Secretara, înduioșată de intenția noastră ne-a dat voie să o așteptăm pe R. la intrare în secretariat și să vorbim cu ea acolo atunci când avea să vină. Singura problemă era că R. întârzie să apară, trecuse deja ora la care știam că are programarea.

După ora 8, au început să apară tot mai multe femei, unele își așteptau rândul pentru consult, altele doreau să intre la secretariat unde semnau acorduri. Încercam să o identificăm pe R. printre fețele care se perindau înaintea noastră, niciuna nu aducea cu descrierea pe care am primit-o de la donatoarea care o cunoscuse. Un lucru îl puteam vedea comun la multe dintre cele care așteptau... o foarte mare neliniște. Una dintre doamne ne privea foarte insistent. La un moment dat, o asistentă ieși pe coridor și cu un pix și o foicică în mână și începu să întrebe femeile dacă au programare și pentru ce anume. Ajungând la doamna care ne privea insistent, o întrebă pentru ce are programare. Aceasta a ezitat câteva momente și apoi a adăugat cu o voce nesigură: "pentru întrerupere de sarcină" ... Cum am fi vrut să strigăm atunci către ea, dorim să vă ajutăm, nu faceți asta! Imediat după aceasta, doamna a intrat în secretariat pentru a completa formularul de acord pentru procedura avortului. Fără să ne mai gândim, am întreat-o pe fata care era împreună cu ea acolo (o adolescentă de vreo 15 ani) ce am putea să facem pentru prietena ei, spunându-i că facem parte dintr-o asociație care ajută femeile însărcinate în situații de criză. Fata s-a uitat la noi și ne-a spus că de fapt este mama ei, că nu au nevoie de ajutor, pentru că: „vedeți dumneavoastră, e cu probleme sarcina... și oricum eu mai am acasă un frate și deci suntem în regulă...eu oricum sunt aici ca să o sprijin pe mama, sunt lângă ea și o susțin...". În fața acestui răspuns, nu am mai putut spune nimic, ne-am uitat doar cum doamna înainta spre vestiar și cum de acolo fusese condusă spre sala de operații...Nu putem uita pașii șovăielnici cu care ea înainta spre sala de operații, cum se uita debusolată în toate părțile... ea care știa ce înseamnă să fie mamă și care probabil fusese asigurată ca și alte femei că e pe drumul cel bun, că aceasta e singura variantă...bineînțeles că nu afirmăm că am cunoaște cazul acestei doamne sau gravitatea situației ei medicale... însă decizia de a-ți omorî propriul copil este unul dintre cele mai grele lucruri pentru o mamă, indiferent care sunt circumstanțele în care se petrece...

Într-un final, apare și R. O abordăm imediat, ieșim puțin afară cu ea și o întrebăm la rândul nostru de ce vrea să avorteze. Ne relatează pe scurt situația ei, și în final adăugă că, dacă am putea totuși să o ajutăm cu ceilalți copii de acasă, ar fi bine, dar că ea este convinsă să renunțe la acesta din burtă... Nu apucă să ne spună mai multe pentru că o asistentă veni și o întrebă grăbită cum o cheamă și de ce stă acolo când o așteaptă doamna doctor...

R. merge la secretariat și, peste 5 minute, iese de acolo cu un rezident care încerca să o facă să înțeleagă că nu se poate așa cum vrea ea și că trebuie să plece. Am întreat-o ce s-a întâmplat și ne-a spus dezamăgită că nu vor să o primească pentru că nu are buletin îi expirase...După ce am ieșit împreună afară, am încercat să îi spunem că Dumnezeu i-a vorbit de cel puțin 3 ori: odată prin donatoarea și prietena noastră, a doua oară prin noi și în sfârșit prin această întâmplare cu buletinul, și că Dumnezeu chiar vrea să îl salveze pe copilul ei. Părea că ne ascultă, dar în același timp, părea și cu gândul în altă parte. În fine, am ajuns la concluzia că oricum până după Crăciun nu mai are cum să avorteze pentru că medicii nu mai lucau și nici nu ar fi avut timp să meargă la poliție să își elibereze buletinul.

Am rămas așadar înțeleși că ținem legătura... Însă acolo unde omul alege să nu vadă lumina, Dumnezeu nu îl forțează... așa s-a întâmplat și cu R., care după ce am contactat-o din nou, ne-a relatat încântată că a reușit să facă avort chiar imediat după Crăciun în a 2-a sau a 3-a zi... Am întreat-o surprinși cum a reușit din moment ce încă nu avea cum să își fi obținut buletinul și ne-a spus că nu a avut nevoie de buletin pentru că a apelat la un medic particular care a fost foarte drăguț cu ea și a primit-o fără buletin și care, pe deasupra, nici nu i-a perceput toată taxa, pentru că ea avea doar jumătate din suma necesară la ea și totuși a ajutat-o...

"Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi" (In. 11: 25)

CÂND FRICA BIRUIEȘTE NĂDEJDEA

Când am cunoscut-o, la începutul lunii decembrie, pe A. (16 ani), ne-a făcut impresia unei adolescente curajoase care reușea să îi țină piept mamei foarte posesive care pune foarte multă presiune pe ea la vremea aceea să avorteze. A. a rămas însărcinată cu prietenul de 19 de ani, care este implicat în trafic de droguri, și a fost și închis 6 luni; sarcina avea 2 luni și câteva zile. Mama lui A., știind că limita legală până la care se pot face avorturi este de 14 săptămâni, devenise în ultimele zile și mai aprigă în demersul ei de a o convinge pe fată să avorteze. Pentru mamă, A. reprezintă centrul existenței ei și părea că aceasta vedea sarcina ca pe o amenințare la adresa relației lor, lucru care se adăuga planurilor de viitor pe care mama și le făcuse cu privire la A. și care au fost năruite prin această sarcină.

Paradoxal cu tot ceea ce îi înconjura la acel moment, A. și prietenul ei erau convinși că vor să păstreze copilul și că avortul nu este o opțiune valabilă pentru ei. Din fericire, consiliera de la liceul unde învață A., aflând despre situația ei, o susținea în convingerea ei, la fel și directoarea, care o asigură că o va ajuta cum poate pentru a-și finaliza și studiile. În general, ne este foarte rar dat să vedem o astfel de situație. Din nefericire, relațiile cu mama lui A. se înrăutățesc, are loc o dispută cu consiliera școlii, în care mama ajunge chiar și la amenințări că o va da în judecată pe motiv că fata ei este manipulată și că ea, ca și minoră, nu poate lua singură o astfel de decizie... Presiunile cresc asupra lui A. și îndoiala își face loc în inima ei. O primă ședință de consiliere împreună cu colega noastră psiholog o ajută pe A. să prindă din nou curaj și să vadă că nu e singură. Din nefericire, a urmat vacanța de Crăciun, o perioadă destul de lungă în care A. a fost nevoită să stea mult timp acasă, într-un mediu destul de nociv, în care influența mamei și a unei "prietene binevoitoare" și-au făcut efectul... La următoarea contactare, am aflat cu durere că A. a făcut avort. Am regăsit-o într-o depresie cruntă și o stare de sănătate fizică și mentală precară. Motivul care a cântărit în fața avortului a fost faptul că aflase că prietenul ei încă mai era implicat în trafic cu droguri și părea că nu dă semne de maturizare cel puțin în opinia sfătuitoarelor ei. Cu toate acestea, reacția lui la vestea că ea nu mai este însărcinată, a fost foarte violentă: "...m-a făcut în fel și chip, eram în public, într-o cafenea... a zis că i-am omorât copilul, copilul lui..."

Ne-am întrebat cum de un tânăr care putea fi catalogat drept traficant de droguri, un delicvent, era atât de dornic să devină tată, în comparație cu majoritatea tinerilor a căror reacție la vestea că prietena lor este însărcinată este să fugă sau să o preseze să avorteze... nu ne-am putut gândi la altceva decât la o posibilă dorință a lui de a se schimba pentru copilul care reprezenta un motiv, cel mai mare motiv pentru el, motivul pentru care ar fi putut ajunge un bărbat adevărat... În prezent, A. este sub observația noastră, încercăm să o ajutăm să treacă peste trauma care pentru ea, care și-a dorit foarte mult acest copil, este foarte amplă, manifestând aproape toate simptomele unui sindrom post-avort major.

CONCLUZII

Prin aceste două experiențe triste am învățat destul de multe lucruri despre lucrarea aceasta:

- unele femei în criza de sarcină au nevoie în special de sprijin emoțional, și o relație de comunicare constantă;
- lucrarea această este o luptă duhovnicească, de aceea este nevoie de multă rugăciune colectivă pentru aceste femei;
- indiferent cât de mult s-ar strădui persoanele din afara problemei să ajute femeia să nu facă avort, mereu există o posibilitate ca ea să aleagă moartea (stă în firea fiecăruia ca mereu să oscilăm între bine și rău);

EDUCAȚIE PENTRU INTEGRITATE SEXUALĂ ȘI VIAȚĂ DE FAMILIE

— ÎNTÂLNIRE CU ADOLESCENȚII DE LA CENTRUL DE PLASAMENT DIN BECLEAN:

- prima experiență a voluntarilor într-un centru de plasament;
- acești tineri ne-au dezarmat la început prin nevoia acută de afecțiune pe care am simțit-o la ei;
- comunicarea cu ei a început să se lege după ce voluntarii au reușit să le transmită că în fond nu doar ei au anumite probleme, ci orice persoană care doar așteaptă să primească dragoste și nu oferă deloc în schimb, și că această schimbare este începutul fericirii;
- la final, unii dintre ei au fost mult mai deschiși la conlucrare și mai dispuși să facă alegeri benefice decât mulți alți elevi proveniți din familii cu statut social relativ bun;

— ÎNTÂLNIRE CU TINERII DIN PAROHIA ORTODOXĂ A COMUNEI POIENI:

- activitatea a avut loc la Școala Gimnazială din Poieni pe parcursul unei zile întregi, cu o pauză de masă la prânz;
- participanții au avut vârste cuprinse între 13 și 20 de ani;
- Preotul paroh împreună cu familia au participat activ la organizarea și desfășurarea acestei activități;
- Câțiva dintre participanți ne-au scris ulterior să ne mulțumească; printre reacțiile lor am primit și următoarea mărturisire: "și eu trec printr-un moment asemănător cu povestea de viață pe care ne-ați povestit-o și mi-ați arătat cum să am încredere în mine și să trec mai departe peste orice obstacol, să nu las niciodată o dorință pentru cine nu merită. Mi-ați fost de mare ajutor și vreau să vă mulțumesc" - Maria, 18 ani;

— DESFĂȘURAREA PROIECTULUI LA LICEUL TEHNOLOGIC UCECOM "SPIRU HARET" DIN CLUJ-NAPOCA:

- Elevii de la liceul "Spiru Haret" sunt foarte interesați de subiect și apropiați de vorbitori;
- Relațiile de prietenie s-au legat în așa măsură încât cu ocazia activității dinaintea Crăciunului, conducerea instituției a invitat voluntarii să facă parte din juriul care a evaluat participarea elevilor la acea activitate tematică.

— DESFĂȘURAREA PROGRAMULUI LA LICEUL TEORETIC ONISIFOR GHIBU DIN CLUJ-NAPOCA:

BILANȚ ECONOMIC

— surse de venit:

- donatori - persoane fizice;
- cotizațiile membrilor asociației Clujul pentru Viață, din cursul lunilor noiembrie-decembrie;
- biberoanele-pușculiță;

— cheltuieli:

- asigurarea cheltuielilor de transport pentru formatorii invitați să țină cursul *Avort și Reacție*;
- cheltuieli aferente cursului *Avort și Reacție*
- achiziționarea unei cutii pentru donații;
- cheltuieli cu drumul până în comuna Poieni;
- cheltuieli salariale: un salariat, normă întreagă, salariu minimum pe economie.

Donează! Ajutorul tău contează!

Asociația Clujul pentru Viață este o societate non-profit. Dacă doriți să susțineți activitatea noastră, puteți dona în următoarele conturi:

RON: RO84BTRLRONCRT0409672601

EUR: RO34BTRLEURCRT0409672601

USD: RO38BTRLUSDCRT0409672601

sau numerar la Olga Mărneanu: 0740 203 529